

Stå där, du

Du vet inte hur du ska göra
Din blick väjer och du är i hörnet igen.

Men jag behövs här
Kalla mig vad du vill
Ta min hand om du vågar, men det är okej om du låter bli
Jag vet vad du gör imorogn, ändå.

Jag kan ta dig vart du vill
Men jag tänker inte göra det
Du vet att de kan höra mig,
Röra mig
De ser varje blick jag ger dig.

Men jag behövs i din intima zon
Vilka betyg du än har
Så vet du att jag har rätt
Även om jag bara ljuger och hittar på
Du gillar det.

Du kan inte rädda mig.
Jag behöver inte det
Jag lever inte ensam med dem,
Men du tror jag är liten igen.

Men jag behövs hos dig
Kalla mig vad du vill
Kalla mig hur du vill
Rör vid mig var du vill
När du kan
Och jag vet att du kan
Ditt samvete kommer inte att bestiga dig
Inte att överväldiga dig

Inte lämna dig sprucken och tömd.

Men du kan kalla mig vad du vill.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Indigo9 med Poeter.se id #23193 innehar upphovsrätten